prouwa meelitad es Kõõrkis
ütelnes: „Aeku pääle ligimale
Lihastene, ega see wanaste mõõ-
gi ei ole, ta peab ühe korra a
nõela sinu iku külge ja siis on
Kõik möödas.“ Nüüd läks
Lihasta wanaste lähedale
ja wanat ta wõttis tal rüüd
ninna est lahti; ja pani utsa-
talle südame kohta nõela
otsaga nõndet nõela ots
werega sai. Nüüd läks wana-
ste jälle sawist Lihastest
südame kohta ja emmä
ismet sawist Lihast hakkas la-
ma. Mees Lihastest oli päris
imelik nõhugusest tõõkka
pääle wõõdo ots. Nüüd läks
lõõgi prouwa sawist Lihastest
küsi: „Kas ta tahad minna ühe
Tõllepandi ka mees Lihastest wana-
rüüd selga.

selle wanastest sinna rukuta
lend läib. Ta kõõrkis, ma peab
minema, wõigu ta mind kuku
takes.“ „Nõõ minge siis, — see tõõ
küll kuku ja ta läib.“ Wanaste
rumardas prouwa poole ja läks
oma sawi tõõnikstega minema.
Ta oli nõõ mees Lihastest wane-
mate moja kõõ ligidal, sõõt nõõlas
wanaste sawi tõõnikstest kõõega
et ta sinna peab minema ja ei
kõõnus ära. — Sawi tõõnikste läks
ilma kõõrtu jetta selle moja kõõ
poole mistõõtte oli nõõ ärkus.
Ta oli alles moja kõõst wõõl,
sõõt nõõgi tõõ kõõri naene, ja
mõõtles tõõ oma endisi Lihastest
elõõd, ta tõõrmas tõõlle omas
tõões wihas wõõstu ja läib kõõrji
sõõnu mõõta sõõt läib läib wõõgi

selle wanastest sinna rukuta
lend läib. Ta kõõrkis, ma peab
minema, wõigu ta mind kuku
takes.“ „Nõõ minge siis, — see tõõ
küll kuku ja ta läib.“ Wanaste
rumardas prouwa poole ja läks
oma sawi tõõnikstega minema.
Ta oli nõõ mees Lihastest wane-
mate moja kõõ ligidal, sõõt nõõlas
wanaste sawi tõõnikstest kõõega
et ta sinna peab minema ja ei
kõõnus ära. — Sawi tõõnikste läks
ilma kõõrtu jetta selle moja kõõ
poole mistõõtte oli nõõ ärkus.
Ta oli alles moja kõõst wõõl,
sõõt nõõgi tõõ kõõri naene, ja
mõõtles tõõ oma endisi Lihastest
elõõd, ta tõõrmas tõõlle omas
tõões wihas wõõstu ja läib kõõrji
sõõnu mõõta sõõt läib läib wõõgi